

Види односкладних речень. Повні й неповні речення

Вправа 1
«Односкладні й неповні речення в інтерв'ю та коментарях»

Вправа 2
«Аналіз маніпуляцій у новинах із використанням односкладних речень»

Опис. Головна мета наведених вправ — удосконалити вміння учнів критично аналізувати новини, зокрема коментарі спікерів, і помічати замовчування інформації, порушення стандарту повноти в новинах. Залежно від часових ресурсів та підготовки учнів, їх можна виконувати або дві поспіль, або обрати одну. Перша вправа актуалізує знання про види односкладних речень, у тому числі на прикладі цитат із журналістських матеріалів, а також тренує вміння ставити запитання та відповідати на них. Друга вправа розглядає ситуації, коли в коментарях експертів відсутня частина важливої інформації (у тому числі при вживанні безособових конструкцій); тренує навички самостійно розпізнавати такі ситуації під час перегляду новин або читання журналістських матеріалів.

Учень має знати

- » види односкладних речень, будову односкладних речень кожного з типів.

Учень має розуміти

- » виражальні можливості й роль односкладних і неповних речень у текстах художнього, розмовного, публіцистичного стилів;
- » ситуацію спілкування;

Учень має вміти

- » розрізняти речення односкладні й неповні;
- » визначати види односкладних речень (також як частин складних речень);
- » конструювати односкладні речення вивчених видів, а також неповні речення; правильно використовувати їх у власному мовленні;
- » правильно будувати тексти різних типів і стилів, використовуючи виражальні можливості односкладних і неповних речень.

Вправа 1 «Односкладні й неповні речення в інтерв'ю та коментарях»

Мета

- » актуалізувати знання про види односкладних речень, повні й неповні речення;
- » сформувані знання про те, як односкладні речення можуть уживатись у жанрі інтерв'ю та коментаря.

Уміння і навички з інфомедійної грамотності

- » уміння ставити запитання;
- » уміння розрізняти жанри журналістських повідомлень.

Що необхідно підготувати до уроку

- » презентацію з прикладами односкладних речень;
- » текст інтерв'ю з «Газети по-українськи» [1].

СКАЖІТЬ. Пригадаймо, які речення є односкладними. Для цього пропоную визначити, до якого типу належать наведені речення.

ПОКАЖІТЬ на проекторі або роздайте роздруківки з такими прикладами.

Приклад 1

(1) Темно. (2) Прохолодний ранок. (3) Перон чернігівської залізничної станції освітлюють лише семафори та ліхтарі. (4) Тетяна чекає на свою електричку до Києва.

(Репортаж із сайту «TheUkrainians» «Вам посилка».)

Виконання:

- односкладне речення, граматична основа складається з одного головного члена — присудка. Безособове, присудок виражений прислівником;
- односкладне речення, граматична основа складається з одного головного члена — підмета. Називне, підмет виражається іменником у формі називного відмінка;
- , 4 — прості двоскладні, оскільки граматична основна складається з двох головних членів.

Приклад 2

(1) Дороги від снігу все ще не розчистили. (2) Тому на місце прибуваємо із запізненням на півгодини.

Виконання:

- односкладне, неозначено-особове, присудок виражений дієсловом у формі множини минулого часу;
- односкладне, означено-особове, присудок виражений дієсловом у 1-й особі множини теперішнього часу.

Приклад 1	(1) Темно. (2) Прохолодний ранок. (3) Перон чернігівської залізничної станції освітлюють лише семафори та ліхтарі. (4) Тетяна чекає на свою електричку до Києва. <i>(Репортаж із сайту TheUkrainians «Вам посилка».)</i>
Приклад 2	(1) Дороги від снігу все ще не розчистили. (2) Тому на місце прибуваємо із запізненням на півгодини.
Приклад 3	(1) Вже сутеніло. (2) Не написано й рядочка. (3) Коли за все візьмешся, то нічого не зробиш.
Приклад 4	(1) Маю сподівання, що наше хвилювання перетвориться в радість від того, що кіно вдалося. (2) Дуже хочеться в це вірити. (3) І дуже мрію про це. <i>(Інтерв'ю з Атемом Семеновим, «Радіо Свобода»)</i>
Приклад 5	(1) Кобилі Мілі пощастило. (2) Її викупили. (3) Заплатили десять з половиною тисяч гривень. (4) Спершу господарі просили за зморену і худу тварину 12 тисяч. (5) Але зрештою погодилися громи скинути ціну.

СКАЖІТЬ. І неповні, й односкладні речення ми часто вживаємо в художньому письмі — щоб уникнути повторів, зробити текст лаконічним та струнким. А також уживаємо в діалогічному мовленні. Одна з поширених форм діалогічного мовлення — інтерв'ю. Приклад, який ми розглядали вище (номер 4), — якраз фрагмент інтерв'ю з актором та режисером Ахтемом Сеїтаблаєвим.

НАГАДАЙТЕ. **Інтерв'ю** — це жанр журналістики, побудований як відповіді особи на запитання журналіста. Учасників інтерв'ю називають інтерв'юером (той, хто бере інтерв'ю) та респондентом. Як жанр журналістики інтерв'ю несе суспільно значущу актуальну інформацію. Від бесіди інтерв'ю відрізняється тим, що під час бесіди відбувається обмін інформацією між співрозмовниками, а в основі інтерв'ю — запит інформації журналістом. Оскільки це живе мовлення, то речення часто можуть бути неповними. У письмовому тексті вони редагуються, однак розмовний стиль залишається: редактор, як правило, не «прилизує» тексту, щоби зберегти атмосферу жвавості та динаміку. У тексті не завжди використовується вся бесіда в повному обсязі — іноді журналісти беруть лише фрагменти, відповіді на окремі запитання.

ЗАВДАННЯ. У запропонованому нижче інтерв'ю із сайту «Газети по-українськи» підкресліть однією лінією прості односкладні речення, визначте їхній тип. Також знайдіть неповні речення, підкресліть їх двома лініями. Прокоментуйте.

ПРИМІТКА. Залежно від часових обмежень та рівня підготовки дітей **ПОПРОСИТЬ** їх опрацювати все або частину інтерв'ю «Грузинський шеф-кухар розповів, як мають змінитися українські ресторани» (джерело: https://gazeta.ua/articles/migrants/_gruzinskij-shefkuhar-rozповiv-yak-mayut-zminitisya-ukrayinski-restorani/871748).

Приклад виконання

Шеф-кухар Резо Теймуразов 20 років працював у кращих ресторанах Грузії. Півтора року тому переїхав до Вінниці. За цей час з його допомогою у місті відкрили два ресторани — «Батискаф» та «Georgian Factory». (Неозначено-особове.) **Чому обрав для життя Вінницю, чим вразила місцева кухня та яким бачить майбутнє України Резо Теймуразов, розповідає Gazeta.ua.**

— Я родом із Тбілісі, але до переїзду в Україну жив у Москві. Там познайомився з дружиною Таїсією. (Двоскладне неповне, пропущений підмет «я».) Вона прийшла працювати адміністратором у ресторани, де був шеф-кухарем, — розповідає Резо Теймуразов.

— Таїса народилася у Вінниці. За певними життєвими обставинами мусила повернутися у рідне місто. (Двоскладне неповне, пропущений підмет «Таїса».) Я без вагань поїхав за нею. Рідні спочатку були проти через те, що віддалявся від них. Але зараз усе владналося. Один чи два рази на рік їжджу додому у Грузію. (Означено-особове.) Не вистачає грузинських продуктів, грузинських гір та грузинської душі. (Безособове.) Все інше знайшов у Вінниці. (Неповне, підмет «я».)

Для приміток:

Інтерв'ю

- це жанр журналістики, побудований як відповіді особи на запитання журналіста.
- Учасники = інтерв'юер (той, хто бере інтерв'ю) + респондент.
- Передає суспільно значущу актуальну інформацію.
- Під час бесіди відбувається обмін інформацією між співрозмовниками, а в основі інтерв'ю — запит інформації журналістом.

Грузинський шеф-кухар розповів, як мають змінитися українські ресторани

Шеф-кухар Резо Теймуразов 20 років працював у кращих ресторанах Грузії. Півтора року тому переїхав до Вінниці. За цей час з його допомогою у місті відкрили два ресторани — «Батискаф» та «Georgian Factory».

Чому обрав для життя Вінницю, чим вразила місцева кухня та яким бачить майбутнє України Резо Теймуразов розповідає Gazeta.ua.

«Я родом із Тбілісі, але до переїзду в Україну жив у Москві. Там познайомився з дружиною Таїсією. Вона прийшла працювати адміністратором у ресторани, де був шеф-кухарем, — розповідає Резо Теймуразов. — Таїса народилася у Вінниці. За певними життєвими обставинами мусила повернутися у рідне місто. Я без вагань поїхав за нею.

«Не вистачає грузинських продуктів, грузинських гір та грузинської душі»

Джерело: https://gazeta.ua/articles/migrants/_gruzinskij-shefkuhar-rozповiv-yak-mayut-zminitisya-ukrayinski-restorani/871748

Вправа 2 «Аналіз маніпуляцій у новинах із використанням односкладних речень»

Для приміток:

Мета

- » навчити розпізнавати маніпуляції в новинах, зокрема маніпуляції з використанням безособових та неозначено-особових речень.

Уміння і навички з інфомедійної грамотності

- » розуміння, як працюють медіа: журналістські стандарти;
- » ідентифікація маніпуляцій в тексті.

Що необхідно підготувати до уроку

- » презентацію;
- » роздатковий матеріал «Стенограма відеосюжету».

СКАЖІТЬ. Однак часом неповні чи односкладні речення можуть зіграти злий жарт із журналістами та глядачами / читачами / слухачами. Уявімо, що журналіст бере коментар у політика чи іншої відповідальної особи. Мета журналіста — дізнатись інформацію із суспільно значущого приводу. Респондент начебто відповідає, але його відповідь позбавлена конкретики, і в пригоді якраз стають односкладні речення. Розгляньмо такі приклади.

Приклад 1

Журналіст: «Які загрози ви бачите у впровадженні воєнного стану?»

Політик: «Можуть примусово залучати населення до оборонних робіт, зокрема розбирання завалів чи риття окопів. На вулицях перевірятимуть документи, оглядатимуть речі та автомобілі.»

ПРОКОМЕНТУЙТЕ. Який тип речення респондент вжив у відповіді? Так, це неозначено-особові речення. Як ми знаємо, у таких реченнях виконавець дії не називається, вся увага — на самій дії. Чому не називається? Згідно з правилами, бо він: 1) невідомий мовцеві або адресатові мовлення; 2) відомий йому або одному з них; 3) у конкретній ситуації не має значення, хто виконує дії. У розглянутому випадку незрозуміло, хто саме може примусово залучати населення до робіт. Поліція? Місцеві адміністрації? Хто може перевіряти документи? Розмова стосується дуже важливої ситуації — воєнного стану, що, як ми знаємо, викликав великий резонанс та паніку в суспільстві. У цьому випадку журналіст не має лишати такий коментар як він є, а мусить ставити уточнювальні запитання, щоб отримати повну й точну інформацію. Зокрема, поцікавитися: хто (які структури й установи) можуть залучати населення до робіт, хто може перевіряти документи. Та головне — на яких підставах, чи справді це записано в законі, і якщо так, то в якому саме.

Приклад 2

Журналіст: «Чи будуть підвищені ціни на опалення?»

Респондент: «Було встановлено, що такі незаконні кроки вже готують представники однієї із фракцій. Ми цього не допустимо.»

6	<p>— Чи плануєте ви готувати законопроект, аби внести зміни до закону про закупівлю ліків?</p> <p>— Ні. Недоцільно.</p>	<p>Друге речення безособове, присудок виражений прислівником «недоцільно».</p> <p>Яскравий приклад дуже короткої відповіді, яка має право на існування, проте в інтерв'ю журналіст не повинен залишати її в такому вигляді: необхідно ставити уточнювальні запитання — чому саме недоцільно.</p>
7	<p>Ведуча, початок відеосюжету у вечірніх новинах:</p> <p>Краплі крові на тротуарі. Покинута лялька на дорозі. Зачинені двері у всіх сусідів на вулиці. І відсутність надії на покарання винних.</p>	<p>Це називні речення, підмет виражений іменником.</p> <p>Як ми знаємо, називні речення часто використовують у художніх текстах, щоби зробити їх стилістично яскравішими, створити певну атмосферу — часто при описі природи. У цьому випадку такий тип речення використовує ведуча в інформаційному мовленні. І він не є доречним тут, адже новини тяжіють до сухої лаконічної мови, а не до красивих зворотів чи атмосферності. Навіщо він тут вжитий? Очевидно, щоби створити страхітливе нагнітання атмосфери й зацікавити читача не перемкнутися: що ж там за драма трапилася? Проте нагнітання атмосфери — це не завдання новинного випуску: він має повідомляти факти, а не залякувати.</p>
8	<p>Закадровий тест журналіста:</p> <p>Щоденна стрілянина на вулицях. Вбивства, грабежі і насильства. Такі наслідки поліцейської реформи.</p>	<p>Називні речення.</p> <p>Прийом схожий на попередній. Але тут застосовано ще один метод, коли останнє речення начебто підсумовує попередні й ведуча робить висновок, що стрілянина та вбивства — наслідок реформи. Однак причинно-наслідкові зв'язки потрібно доводити конкретними аргументами. Форма односкладних називних речень досить-таки зручно для мовця дозволяє цього не робити — а враження у слухача вже створене. Тож тут наявна яскрава маніпуляція, коли приичино-наслідковий зв'язок не доведено.</p>

Для приміток:

 ПІДСУМУЙТЕ. Прості односкладні речення часто вживаються в розмовному стилі — вони надають мовленню динаміки, дозволяють уникати повторів та одноманітності. Природно, що їх часто вживають і журналісти, а також респонденти в інтерв'ю. Однак важливо не зловживати ними. По-перше, через те, що пасивні конструкції (коли дієслово вжито в безособовій формі) є не природними для сучасної української мови, їх нагромадження надає мовленню зайвої сухості, тож (якщо це не науковий текст) краще замінювати їх на активні конструкції, де дійова особова названа підметом. По-друге, неозначено-особові чи безособові речення іноді можуть бути зручним способом не називати джерело інформації або конкретну відповідальну установу чи особу.

